

ถอดบทเรียนทุเรียนตะวันออก 2565 รองรับโอกาสข้างหน้าและความท้าทายใหม่
ของทุเรียนไทยในอนาคต
วันที่ 18 กรกฎาคม 2565

วิทยากร
นางปัทมา นามวงษ์
เกษตรจังหวัดจันทบุรี
สำนักงานเกษตรจังหวัดจันทบุรี

สถานการณ์การผลิตทุเรียนในภาคตะวันออก จากข้อมูลการสำรวจไม้ผลเอกภาพปี ๒๕๖๕ พบว่า ๓ จังหวัดในภาคตะวันออก ได้แก่ จังหวัดจันทบุรี ระยอง และตราด มีพื้นที่ปลูกทุเรียนรวม ๕๑๒,๙๔๗ ไร่ เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๔ คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๐๔ ทำให้ในปีนี้มีผลผลิตทุเรียนออกสู่ตลาดถึง ๗๓๒,๓๓๐ ตัน

ทุเรียนในพื้นที่จังหวัดจันทบุรี มีพื้นที่ยืนต้น ๓๒๐,๔๙๔ ไร่ (เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐.๖๘) พื้นที่ให้ผล ๒๒๗,๐๐๒ ไร่ (เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๔๙) ปริมาณผลผลิต ๔๙๖,๗๖๐ ตัน (เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๓.๔๖) ผลผลิตออกสู่ตลาดตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ที่ผ่านมา ขณะนี้ผลผลิตออกสู่ตลาดไปแล้ว ๔๙๖,๗๐๒ ตัน (คิดเป็นร้อยละ ๙๙.๙๙) คงเหลือผลผลิตที่ยังไม่เก็บเกี่ยวประมาณ ๒๙ ตัน (คิดเป็นร้อยละ ๐.๐๑) ซึ่งคาดว่าจะเก็บเกี่ยวสิ้นสุดในช่วงกลางเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๕

ช่วงเวลาที่มีผลผลิตออกสู่ตลาด เกษตรกรผู้ปลูกทุเรียนภาคตะวันออกส่วนใหญ่มีประสบการณ์และองค์ความรู้ในการจัดการความสมบูรณ์ของต้นเพื่อพร้อมต่อการออกดอก และประสบความสำเร็จในการผลิตทุเรียนก่อนฤดูในเชิงการค้าอย่างดี โดยใช้สารแพกโคลบิวทราโซล เร่งให้ทุเรียนออกดอกได้ ในเดือนกันยายน และสามารถเก็บเกี่ยวได้ ในเดือนกุมภาพันธ์ นอกจากนี้ ด้วยสภาพภูมิประเทศและภูมิอากาศที่เอื้ออำนวยยังทำให้มีผลผลิต เริ่มออกสู่ตลาดในเดือนกุมภาพันธ์ ถึงกลางเดือนเมษายน โดยเฉพาะสายพันธุ์ทุเรียนอายุเก็บเกี่ยวสั้นหรือพันธุ์เบา ได้แก่ พันธุ์กระดุม พวงมณี และชะนี ซึ่งในช่วงปลายเดือนเมษายนของปีนี้ ถือเป็นช่วงเริ่มต้นฤดูกาลเก็บเกี่ยวผลผลิตทุเรียนภาคตะวันออกที่มีปริมาณผลผลิตมากที่สุด คือพันธุ์หมอนทอง ทั้งนี้ จากสภาพอากาศของปีนี้มีความแปรปรวนทำให้มีการติดดอกออกผลหลายรุ่น โดยรุ่นสุดท้ายจะเก็บเกี่ยวในเดือนกรกฎาคม โดยเฉพาะเขตพื้นที่เชิงเขาในอำเภอโป่งน้ำร้อน ของจังหวัดจันทบุรี รวมระยะเวลาการเก็บเกี่ยวผลผลิตทุเรียนของภาคตะวันออกฤดูกาลนี้ยาวนานถึง ๕ เดือน

การเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศ ในฤดูกาลผลิตที่ผ่านมาพบว่า ในช่วงติดดอกออกผลของทุเรียน เดือน ม.ค.-มิ.ย. 2565 มีปริมาณน้ำฝน 949 มม. ใกล้เคียงกับปีที่ผ่านมา ซึ่งในปีนี้มีฝนตกจำนวนครั้งที่มากกว่าปีที่ผ่านมาแต่ปริมาณน้ำฝนในแต่ละครั้งน้อย ซึ่งการที่มีฝนตกบ่อยครั้งในช่วงการติดดอกออกผล ส่งผลให้มีการแตก ใบอ่อน ทำให้ช่อดอก ผลหลุดร่วงบ้างในแต่ละรุ่น แต่ด้วยสภาพอากาศในช่วงปลายปีที่ผ่านมามีอุณหภูมิลดลงในช่วงที่เหมาะสม จึงทำให้การออกติดผลดี และมีการออกดอกติดผลในหลายรุ่น แต่ในรุ่นหลังที่มีการเก็บเกี่ยวในช่วงฤดูฝนยังพบแพร่ระบาดของโรครากเน่าโคนเน่าที่เกิดจากเชื้อ *phytophthora spp.* และ โรคกิ่งแห้ง ที่เกิดจากเชื้อ *fusarium spp.* ทำให้เกษตรกรต้องมีการจัดการต้นและผลผลิตให้มีคุณภาพปราศจากเชื้อโรคและศัตรูพืชที่สำคัญต่อการส่งออก เช่น เปลี้ยแป้ง ส่งผลให้ต้องมีค่าใช้จ่ายในการจัดการเพิ่มมากกว่าเดิม และทุเรียนในฤดูกาลนี้มี

หลายรุ่นจึงยากต่อการบริหารจัดการมากกว่าปีที่ผ่านมา จากสภาพอากาศที่แปรปรวนขึ้นทุกปี การรับมือกับแนวโน้มการจัดการศัตรูพืชที่มีโอกาสแพร่ระบาดมากขึ้นตามพื้นที่ปลูกที่ขยายตัวขึ้น เกษตรกรต้องมีความรู้ความเข้าใจในการจัดการศัตรูพืชด้วยตนเอง เริ่มจากการรู้จักศัตรูพืช วินิจฉัยศัตรูพืชและอาการผิดปกติที่เกิดขึ้น เพื่อเลือกวิธีการจัดการที่ถูกต้องและเหมาะสม เน้นการลดการใช้สารเคมี ผลิตพืชตามมาตรฐาน GAP ผลผลิตมีความปลอดภัย หากมีความจำเป็นต้องใช้สารเคมีควรมีแนวทางการใช้สารเคมีได้อย่างถูกต้องและปลอดภัย การสลับกลุ่มยาเพื่อลดความต้านทาน (ดื้อยา) เพื่อเป็นการลดต้นทุนการใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืชได้

มาตรฐานใหม่ในการส่งออกที่เข้มข้นขึ้น เนื่องด้วยสถานการณ์โควิด ทำให้ประเทศคู่ค้าที่รับซื้อผลผลิตทางการเกษตร มุ่งเน้นที่ผลผลิตที่มีคุณภาพและไม่ปะปนเชื้อโควิด-19 เข้าประเทศ ซึ่งมีรายงานข่าวพบว่า จากการสุ่มตรวจผลทุเรียนจากประเทศไทย มีการตรวจพบเชื้อโควิดที่ผลผลิตทุเรียน ซึ่งจังหวัดจันทบุรีไม่ได้มีความมั่นใจ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับประเทศคู่ค้า ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดจันทบุรี จึงได้สั่งการให้สำนักงานเกษตรจังหวัดจันทบุรี ร่วมกับสมาคมทุเรียนไทย ในการจัดทำแนวทางการปฏิบัติด้านสาธารณสุขเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดและปนเปื้อนของเชื้อโควิด -19 สำหรับเกษตรกรจังหวัดจันทบุรี (GAP+) เพื่อประชาสัมพันธ์ให้เกษตรกรปฏิบัติตาม เพื่อลดโอกาสให้ผลผลิตมีการติดเชื้อโควิดก่อนออกจากสวน ส่วนในกระบวนการบรรจุทุเรียนเพื่อส่งออกของผลผลิตจากล้งไปสู่ประเทศปลายทาง จังหวัดจันทบุรีร่วมกับ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 6 ได้ดำเนินการเช่นกัน แต่อยู่ในรูปแบบของ GMP+

การแข่งขันที่เกิดจากพื้นที่ปลูกที่เพิ่มขึ้น จากข้อมูลทีกล่าวข้างต้น พบว่าจังหวัดจันทบุรีมีพื้นที่ปลูกเพิ่มขึ้นถึง 26,141 ไร่ (ร้อยละ 5.28) ซึ่งส่งผลในอนาคตประมาณ 3 ปี ก็จะมีผลผลิตเพิ่มเติม 47,053 ตัน ในพื้นที่จังหวัดจันทบุรี ซึ่งยังคงต้องมุ่งเน้นย้ำให้เกษตรกรผลิตโดยอาศัยมาตรฐาน GAP และเก็บเกี่ยวในอายุที่เหมาะสมต่อการเก็บเกี่ยวของแต่ละสายพันธุ์ เพื่อลดปัญหาการตัดทุเรียนด้วยคุณภาพซึ่งจะส่งผลต่อการส่งออกและผู้บริโภคภายในประเทศขาดความเชื่อมั่น มุ่งเน้นย้ำให้ลดต้นทุนการผลิตจากปัจจัยการผลิตที่ราคาเพิ่มสูงขึ้น โดยเฉพาะปุ๋ยเคมีและสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืช เช่น การใช้ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดิน การให้ปุ๋ยทางระบบน้ำลดการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชโดยการใช้วิธีการทางเลือก เช่น ชีวภัณฑ์ ซึ่งทั้งปุ๋ยเคมีและสารเคมีเป็นสิ่งที่ประเทศไทยต้องนำเข้ามาตลอด และสืบเนื่องด้วยสถานการณ์โควิด เกษตรกรอาจจะต้องปรับตัวจากการขายกับพ่อค้าโดยตรงมาส่งเสริมการขายผลผลิตในรูปแบบออนไลน์ผ่านแพลตฟอร์มต่าง ๆ รวมทั้งการสร้างทุเรียนอัตลักษณ์พื้นถิ่นตามสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์หรือ ทุเรียน GI จะสามารถเพิ่มความเชื่อมั่นและเพิ่มมูลค่าได้ ทั้งนี้ การเปิดสวนทุเรียนเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร จะช่วยส่งเสริมการเพิ่มตลาดผู้บริโภคภายในประเทศได้

การขยายพื้นที่ปลูกที่เพิ่มขึ้นแต่แหล่งน้ำยังคงเท่าเดิมและในบางปีเกิดฝนทิ้งช่วง ฤดูแล้งยาวนานขึ้น การจัดการน้ำและทรัพยากร จะต้องมีการจัดการอย่างเป็นระบบด้วยความร่วมมือของหลายภาคส่วน เพื่อรองรับความเดือดร้อนที่จะเกิดขึ้นกับเกษตรกร ซึ่งในส่วนของกรมส่งเสริมเกษตรการเกษตร มีการส่งเสริมให้เกษตรกรมีความรู้การใช้น้ำอย่างรู้คุณค่าในสวนไม้ผล แนะนำการเลือกใช้เครื่องสูบน้ำ ท่อและปริงเกอร์ที่เหมาะสมและประหยัดน้ำแต่เพียงพอต่อการเจริญเติบโตของพืช รวมทั้งมีแปลงต้นแบบการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ และแปลงระบบน้ำอัจฉริยะให้แก่ผู้สนใจเข้ามาเรียนรู้และนำไปประยุกต์ใช้ได้

การเก็บเกี่ยวทุเรียนตามอายุเก็บเกี่ยวของแต่ละพันธุ์ยังมีความจำเป็นอย่างมาก เพื่อแก้ไขปัญหาทุเรียนด้วยคุณภาพออกสู่ตลาดโดยเฉพาะตลาดส่งออก ที่ยังคงมีความต้องการบริโภคเพิ่มสูงขึ้น เกษตรกรและมือตัดต้อง

มีความรู้ความเข้าใจในการประเมินความอ่อนแอของทุเรียน เจ้าหน้าที่กรมส่งเสริมการเกษตรยังคงต้องเป็นพี่เลี้ยงในการสร้างความรู้ความเข้าใจ และให้ความรู้ในการตรวจวัดเปอร์เซ็นต์น้ำหนักแห้งในเนื้อทุเรียนที่ได้รับการยอมรับมาตรฐานสากลในการประเมินความแก่ของทุเรียน พร้อมให้บริการตรวจวัดเปอร์เซ็นต์น้ำหนักแห้งให้กับเกษตรกรและมือตัด ทั้งนี้ การเพิ่มหน่วยให้บริการ วัสดุอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง และเจ้าหน้าที่ที่สามารถให้บริการได้มีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะปริมาณพื้นปลูกที่เพิ่มมากขึ้น ผลผลิตเพิ่มสูงขึ้น เพื่อกระจายการให้บริการได้อย่างทั่วถึง รวมทั้งหน่วยงานวิจัยร่วมคิดค้นอุปกรณ์และวิธีการที่สามารถประเมินความอ่อนแก่ทุเรียนที่แม่นยำและเป็นที่ยอมรับในระดับสากล เพื่อรองรับผลผลิตทุเรียนที่เพิ่มสูงขึ้นในอนาคต

วิกฤติแรงงาน และเครื่องมือแรงงาน ความต้องการแรงงานก็เป็นเรื่องที่สำคัญอีกประการหนึ่งเนื่องจากมีความจำเป็นอย่างมาก เนื่องจากการจัดการสวนทุเรียนมีความจำเป็นที่จะต้องใช้แรงงาน ในกระบวนการพ่นยา การโยงเชือก การเก็บเกี่ยวผลผลิต แต่เนื่องจากด้วยสถานการณ์โควิด-19 จึงถูกจำกัดด้านแรงงานชาวต่างประเทศ เพื่อนบ้าน จึงต้องนำมาซึ่งการใช้แรงงานภายในประเทศ ซึ่งมีปริมาณน้อยเป็นเหตุผลให้ต้องมีการนำเทคโนโลยี เช่น โดรน แอร์บัส รถตัดหญ้า แม้ว่าจะเพิ่มต้นทุนการผลิตแต่ถ้าราคาทุเรียนยังอยู่ในระดับนี้ ก็ยังนำลงทุน แต่ถ้าในอนาคตทุเรียนราคาต่ำกว่า 60 บาท/กก. อาจจะต้องรวมกลุ่มเกษตรกรเพื่อร่วมกันในการลงทุนจัดซื้อเข้ามา ซึ่งเป็นในแนวทางของกรมส่งเสริมการเกษตรที่มีระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ ได้ดำเนินการในลักษณะที่ผ่านมาในการยกระดับการส่งเสริมการเกษตรแปลงใหญ่ ซึ่งได้สนับสนุนงบประมาณแก่กลุ่มต่าง ๆ และดำเนินการจัดซื้อรถตัดหญ้า อุปกรณ์ เครื่องยนต์ทางการเกษตร เพื่อมาดำเนินการบริหารจัดการใช้ภายในกลุ่ม รวมทั้งการจัดการตั้งแต่เริ่มต้นการวางแผนการปลูก ระยะระหว่างต้น ระหว่างแถว การจัดการควบคุมทรงพุ่มที่ยากต่อการจัดการสวน สามารถนำเครื่องจักรกลทางการเกษตรเข้ามาปฏิบัติงาน รวมทั้งการตัดแต่งกิ่งที่เหมาะสมอย่างยิ่งในสภาวะที่เกิดปัญหาขาดแคลนแรงงานในอนาคตได้ ทั้งนี้ กรมส่งเสริมการเกษตรยังมีการส่งเสริมให้เกษตรกรเป็นช่างเกษตรท้องถิ่น เพื่อลดต้นทุนค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษาและซ่อมแซมอุปกรณ์ และเครื่องยนต์ทางการเกษตรรองรับการใช้เครื่องจักรกลทางการเกษตรเพื่อทดแทนแรงงานคนในอนาคต

รูปแบบการค้าทุเรียนไทย

มี 3 รูปแบบ ได้แก่

- 1) เกษตรกรจำหน่ายให้ผู้ประกอบการโรงคัดบรรจุ (ล้าง) เพื่อส่งออกไปตลาดต่างประเทศ (70%)
- 2) เกษตรกรจำหน่ายให้พ่อค้าคนกลาง จำหน่ายเองที่สวน จำหน่ายออนไลน์ และเปิดสวนท่องเที่ยวเชิงเกษตร (จำหน่ายในประเทศไทย) (20%)
- 3) เกษตรกรจำหน่ายเข้าสู่กระบวนการแปรรูป (10%)

ระบบโลจิสติกส์ ทุเรียนส่วนใหญ่มีการกระจายผลผลิตไปในสามทิศทาง คือการส่งออกไปยังต่างประเทศ การบริโภคภายในประเทศ และการแปรรูป ซึ่งในการบวนการโลจิสติกส์นั้น จะมีการขนส่ง 3 รูปแบบ คือ ทางบก ทางเรือ และทางอากาศ

- ทางบก คือ การบรรจุทุเรียนของใส่ในตู้คอนเทนเนอร์ และขนส่งทางรถบรรทุกทางช่องการค้าทางชายแดนต่างๆ เช่น ด้านเชียงของ ด้านนครพนม และด้านมุกดาหาร และขนส่งโดยรถไฟ ณ จังหวัดหนองคาย เพื่อส่งไปยังประเทศจีน

- ทางเรือ คือ การบรรจุทุเรียนของใส่ในตู้คอนเทนเนอร์ และขนส่งทางเรือผ่านท่าเรือ เช่น ท่าเรือแหลมฉบัง ท่าเรือกรุงเทพ

- ทางอากาศ คือ การบรรจุทุเรียนของใส่ในตู้คอนเทนเนอร์ และขนส่งทางเครื่องบินผ่านสนามบิน เช่น ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ท่าอากาศยานดอนเมือง

ต้นทุนการขนส่งทุเรียนไปจีนก่อนโควิด (ปี 2562) และปัจจุบัน (2565)

- ก่อนโควิดนิยมขนส่งทางบก 50% ทางเรือ 49% และทางอากาศ 1% แต่ปัจจุบันนิยมขนส่งทางเรือ 70% ทางบก 25% และทางอากาศ 5%

- การขนส่งทางบกก่อนโควิดต้นทุน 2.5 แสนบาท/ตู้ (เส้นทางที่นิยมคือ R12 เนื่องจากระยะทางสั้นประหยัดค่าขนส่ง) แต่ปัจจุบันต้นทุน 8 แสนบาท/ตู้ (เปลี่ยนมาใช้เส้นทาง R3A เนื่องจากหลีกเลี่ยงมาตรการตรวจเข้มของจีน)

- การขนส่งทางเรือก่อนโควิดต้นทุนค่าระวาง 35,000 บาท/ตู้ แต่ปัจจุบันต้นทุนค่าระวาง 60,000 บาท/ตู้

- การขนส่งทางอากาศก่อนโควิดต้นทุน 1 ล้านบาท/ตู้ แต่ปัจจุบันต้นทุน 1.8 ล้านบาท/ตู้

กลไกหรือระบบที่จะนำไปสู่ทางออกที่ชัดเจนยั่งยืน

คือ ระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ เป็นการดำเนินงานซึ่งเน้นการรวมกลุ่มของเกษตรกรรายย่อยในพื้นที่ โดยวางระบบการผลิตและการบริหารจัดการในแนวทางเดียวกัน เพื่อประหยัดต้นทุนและเพิ่มประสิทธิภาพ การผลิต โดยเน้นการผลิตให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด ตามนโยบายการตลาดนำการผลิต นำไปสู่การจัดการสินค้าเกษตรสู่สมดุลระหว่างอุปสงค์และอุปทาน สร้างเสถียรภาพของราคาสินค้าเกษตรได้อย่างมั่นคงในอนาคต ตามแผนปฏิรูปการเกษตร โดยเกษตรกรยังคงเป็นเจ้าของพื้นที่และร่วมกันดำเนินการบริหารจัดการการผลิต ทั้งนี้ การกำหนดพื้นที่เป้าหมายของเกษตรแปลงใหญ่ ดำเนินการในพื้นที่ต่างๆ เช่น พื้นที่ในเขตชลประทาน พื้นที่ปฏิรูป ที่ดิน พื้นที่ในเขตสหกรณ์นิคม และพื้นที่เกษตรทั่วไป โดยเกษตรกรสมาชิกแปลงใหญ่จะร่วมกันกำหนดเป้าหมาย การผลิต การถ่ายทอดเทคโนโลยี การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตทุกขั้นตอน จนถึงเชื่อมโยงตลาดกับภาคเอกชน แบบประชารัฐ การปรับระบบส่งเสริมการเกษตรแปลงใหญ่จะก่อให้เกิดความร่วมมือในการผลิต โดยเกษตรกรหรือ องค์กรเกษตรกรในพื้นที่ที่มีการดำเนินกิจกรรมที่ใกล้เคียงกันหรือติดต่อกันเป็นแปลงใหญ่ทำให้เกิดขนาดเศรษฐกิจที่ใหญ่ขึ้น (Economy of Scale)

- กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้กำหนดนโยบายสำคัญในการพัฒนาภาคเกษตร คือ รักษาเสถียรภาพราคาสินค้าเกษตรและรายได้ให้กับเกษตรกร ลดต้นทุนและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตที่เหมาะสม ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกร เพื่อสร้างความเข้มแข็งและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือระหว่างกลุ่มเกษตรกรวิสาหกิจชุมชน และสหกรณ์ รวมถึงเชื่อมโยงไปถึงผู้ประกอบการภาคเอกชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่ม ให้กับสินค้าเกษตร ดูแลเกษตรกรที่มีรายได้น้อยให้สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ที่ดินแหล่งเงินทุน โดยจัดทำโครงการระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ ที่มีการบริหารจัดการร่วมกัน ให้เกษตรกรเป็นศูนย์กลางในการ ดำเนินงาน ผลักดันให้เกษตรกรรวมกลุ่มในการผลิตเพื่อร่วมกันจัดหาปัจจัยการผลิตที่มีคุณภาพดี

ราคาถูก และ การใช้เทคโนโลยีการเกษตรที่เหมาะสม เช่น เครื่องจักรกลการเกษตร (Motor Pool) เพื่อลดต้นทุน เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตการผลิตสินค้าเกษตร ตลอดจนการจัดการด้านการตลาด ช่วยพัฒนาเกษตรกรให้มีคุณภาพชีวิตดีขึ้น มีการพัฒนาเชิงพื้นที่ตามศักยภาพ ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตรตามความต้องการตลาด ด้วยการบูรณาการทุกภาคส่วน โดยหน่วยงานภาครัฐให้การสนับสนุนและอำนวยความสะดวก เป็นการเพิ่มอำนาจการต่อรองของเกษตรกรตลอดกระบวนการผลิต ตลอดโซ่อุปทาน

การผลิตทุเรียนตาม BCG Model

ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน แนวการพัฒนาอย่างยั่งยืนในสาขา

อุตสาหกรรมเกษตรและบริการ สร้างความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหาร ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 – 2570) ภาคเกษตรก้าวไกลด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลาดนำการผลิต ชีวิตเกษตรมีคุณภาพ เศรษฐกิจมูลค่าสูงเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรการเกษตรมีความสมดุลและยั่งยืน จึงเกิดการขับเคลื่อนการพัฒนาภาคการเกษตรด้วย BCG Model (Bio-Circular-Green Economy) มุ่งการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว ซึ่งด้านการเกษตรมีเป้าหมายเพื่อ “ปรับเปลี่ยนระบบการเกษตรของประเทศไทยสู่ 3 สูง คือ ประสิทธิภาพสูง มาตรฐานสูง รายได้สูง” ด้วยการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมผสมผสานภูมิปัญญา มุ่งยกระดับผลผลิตเกษตรสู่มาตรฐานสูงครอบคลุมทั้งด้านคุณภาพ โภชนาการ ความปลอดภัย และระบบการผลิตที่ยั่งยืน สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการผลิตทุเรียนได้ แปรรูปเพิ่มมูลค่า รวมทั้งมีการเพิ่มมูลค่าจากวัสดุอินทรีย์ที่เหลือใช้จากทุเรียน เช่น เปลือกทุเรียนแปรรูปเป็นกระถาง กระดาษนอกเหนือจากการที่ใช้เปลือกทุเรียนเพื่อเป็นปุ๋ยอินทรีย์กลับมาหมุนเวียนใช้ประโยชน์ได้

.....